

عنوان مقاله:

کفایت روانسنجی مقیاس شفقت خود (SCS)

محل انتشار:

مجله روش ها و مدل های روان شناختی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

صدالله خسروی - گروه روانشناسی دانشگاه علوم تحقیقات فارس.

مجید صادقی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

محمد رضا یابنده - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی کفایت روانسنجی مقیاس شفقت خود در بین دانشجویان ایرانی انجام شد. در مرحله اول پرسشنامه‌ی شفقت خود توسط دو تن از دانشجویان کارشناسی ارشد ترجمه و پس از بررسی اساتید فرم فارسی پرسشنامه جهت اصلاح و ویرایش نهایی در اختیار ۳۰ تن از دانشجویان کارشناسی ارشد قرار گرفت و پس از رفع نواقص در نهایت بر روی ۶۱۹ نفر از دانشجویان دانشگاه‌های آزاد اسلامی واحدهای علوم و تحقیقات فارس و یاسوج، دانشگاه‌های شیراز و یاسوج و دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج به روش نمونه گیری در دسترس داوطلبانه اجرا شد. با استفاده از روش تحلیل عامل اکتشافی ساختار شش عاملی پرسشنامه تایید شد و شش عامل به دست آمد. روایی مقیاس کل نیز با روش آلفای کرانباخ ۰/۸۶ به دست آمد. به طور کلی ضرایب اعتبار و روایی مقیاس شفقت خود رضایت بخش بود. بنابراین فرم ۲۶ سوالی مجموعه‌ی همگنی را تشکیل می‌دهد که از ساختار عاملی مناسبی برخوردار بوده و واجد شرایط لازم جهت پژوهش‌های روانشناختی و فعالیت‌های کلینیکی و تشخیصی می‌باشد.

کلمات کلیدی:

شفقت خود، روایی، هنجاریابی، تحلیل عاملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1916371>

